

SURİYE'DEN SONRA SIRA DAĞIŞTAN'DA MI?

Yasin Aslan
Araştırmacı-Yazar

USGAM-11.10.2012

Son zamanlarda Dağıstan ve Tataristan'da bazı saygın din adamlarının öldürölmesi, özellikle Kafkasya'da suların yeniden ısınmaya başladığını, etnik ve dini temelde olayların patlak verme riskini artırdığını göstermektedir.

28 Ağustos 2012'de, Dağıstan Özerk Cumhuriyeti'nin Dini lideri Şeyh Said Efendi, kısa süre önce Müslüman olmuş bir Rus kadın intihar bombacısı tarafından evinde öldürölümüştür.

Dağıstan'ın en saygın din adamlarından birisinin öldürölmesi, Libya'da Kaddafi'nin devrilmesinde ve Müslüman Kardeşliği Teşkilatının iktidara getirilmesinde önemli rol oynayan ABD Büyükelçisinin öldürölmesiyle aynı zamana denk gelmesi de oldukça düşündürücüdür. Bugün üçüncü dünya savaşına sebep olabilecek nefret dalgası tüm İslam dünyasında başlatılmıştır. Bu nefret dalgası, Washington-Londra-Tel Aviv üçlüsünün sahneye koyduğu Büyük Ortadoğu Projesi'nin bir parçasıdır.

Olaylar yakından incelendiği zaman öldürölülen 74 yaşındaki Şeyh Said Efendinin dikkatle seçildiği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Şeyh Said Efendi, Dağıstan'da aşırı dinciler ve diğer gruplar arasında uzlaşma sağlanmasında önemli bir rol oynamıştır.

Soğuk Savaş döneminin sona ermesinden sonra, Rusya Federasyonuna bağlı Dağıstan Özerk Cumhuriyeti, Kuzey Kafkasya, eski Sovyet cumhuriyetleri Özbekistan, Kırgızistan ve hatta Çin'in Uygur Özerk Bölgesindeki Müslümanlar, çeşitli batılı istihbarat teşkilatlarının operasyonlarının merkezinde yer almaya başlamıştır. Batılı güçler, Rusya ve Orta Asya'ya kontrol edilemeyen kaos yaratmak için araç olarak Radikal Müslüman grupları kullanmaktadır. Bu yüzden Rusya, bugün birçok Müslüman ülkede cereyan eden olayların kendi topraklarına taşınmasından endişe etmektedir.

Kafkasya ve Rusya Federasyonun diğer bölgelerinde bazı ılımlı Müslüman Din adamlarının öldürölmesi, şimdiye kadar Batılı istihbarat teşkilatlarının sahneye koyduğu en tehlikeli oyunlardan biridir. Dini bir araç olarak kullanmak her zaman tehlikeli sonuçlar doğurmuştur. Ekim İhtilalının Milli Eğitim Bakanı Lunaçerski, dini bir araç olarak kullanmak isteyenlere şöyle seslenmişti: 'Din çivi gibidir, onun kafasına ne kadar sert vurursanız, tahtaya o kadar derine işler'

74 yaşındaki saygın Din adamı Said Efendi, açıkça aşırı dini grupları kınamıştı. Said Efendinin öldürölmesinden önce, 19 Temmuz 2012'de Tataristan Cumhuriyeti'nde devletin tayin ettiği iki dini lider öldürölümüştü. Öldürölülen iki dini lider de radikal dincileri açıkça kınamıştı. Bu son cinayetler, yani ılımlı din adamlarına karşı yapılan saldırılar, aşırı dini grupların Rusya'ya karşı savaşta yeni bir cephe açmaya

çalıştıklarını göstermektedir.

Özellikle mevcut durumu tehlikeli hale getiren şey, Washington'un "demokrasi" adına başlattığı ve büyük yıkıma sebep olan olayların nasıl sonuçlanacağını belli olmamasıdır.

Şimdi Dağıstan'da cereyan eden olayların burada dini zeminde bir iç savaşa sebep olup olmayacağı ve daha sonra hassas Kafkas Bölgesine sirayet edip etmeyeceği henüz belli değildir. Fakat neredeyse kesin olarak bilinen tek şey vardır ki, o da, Şeyh Said Efendinin ölümünün arkasında, Suriye, Mısır, Libya, Tunus ve diğer ülkelerdeki olayları tahrik eden unsurların olmasıdır. Rusya Federasyonu doğal olarak Suriye kabusunun kendi topraklarına taşınmasından endişe etmektedir. Dağıstan ve bazı diğer bölgelerde Türk okulları kapatılmıştır. Bu okulların kapatılmasını, Putin'in Suriye sendromundan kurtulma çabası olarak değerlendirmenin doğru olacağı kannatindeyim. Dağıstan'da yeni dini terör dalgasının başlamasının temel sebeplerinden birisi de Putin üzerinde siyasi baskıyı artırmaktır.

Amerika'nın finanse ettiği rejim değişikliği projesinin en tehlikeli özelliği, geçmiş karanlıklarla dolu olan ve 1928'de İngiltere tarafından kurulan, Fransa ve Almanya tarafından kullanılan, Suudi Arabistan tarafından desteklenen ve Amerika tarafından satın alınan 'Müslüman Kardeşliği Teşkilatının', bu gün kargaşanın hüküm sürdüğü müslüman ülkelerde iktidara taşınmasıdır.

Osmanlı'nın dağılma sürecinde ortaya çıkan ve Batılı ülkeler tarafından kullanılan 'Pan-İslamist' harekette olduğu gibi, bugünkü sözde 'Demokratikleşme Hareketinde' kullanılan 'İslami Terör'de dış kaynaklıdır ve dış ülkelerin çıkarları doğrultusunda kullanılmaktadır.

11 Eylül olaylarından sonra, Taliban'ı yaratan, onu eğiten ve maddi destek veren Amerika, İngiltere, Pakistan, Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri gibi bazı ülkelerin 'Terörist Ülkeler' listesinde değil de terörle mücadele eden ülkeler listesinde yer alması bir çok bakımdan düşündürücü değildir?

Din eksenli yeni olayların merkezi olarak Dağıstan ve Kuzey Kafkas'yanın seçilmesinin kendisine özgü sebepleri vardır.

Kafkasya; Asya, Avrupa ve Ortadoğu'nun birleştiği bir noktada yer almakta ve bu yüzden büyük stratejik önem taşımaktadır. Petrol, yakın gelecekte Kafkasya'yı zengin bir bölgeye dönüştürecektir. Kafkasya'nın, Avrasya'daki en sıcak ve kanlı bölgeye dönüşmesi, Orta Asya da dahil, Asya'ya açılan kapı görevi görmesinden kaynaklanmaktadır. Burada başlayacak bir yangın, Orta Asya ve bütün Rusya Federasyonunu hatta Türkiye'yi de etkileyecektir.

Bugün Kafkasya, yarım düzineden fazla aktif ve ondan daha fazla dondurulmuş etnik çatışmayı bünyesinde barındırmaktadır. Her şeyden önce, Kuzey ve Güney Kafkasya'daki Cumhuriyetler ve Özerk Cumhuriyetlerde sınırlar keyfi bir şekilde çizilmiştir. Söz konusu sınırlar, bugün etnik bölgelerin taleplerine cevap vermemektedir.

En önemlisi, 1994-1996 Çeçen-Rus Savaşından beri bölgedeki radikal güçler,

özellikle de 'Radikal İslam' yanlı politikalar veya gerek dışarıdan ve gerekse de içeriden bazı kurumların destek ve teşvikiyle güçlendirilmiştir. Hatta aralarında derin fikir ayrılıkları olmasına rağmen, Nakşibendi Şamil Basayev ile Vahabi Hattab'ın ittifak kurmasına yardımcı olmuşlardır. Diğer taraftan Rusya'nın, Kafkasya'ya geri dönmek için 'Radikal İslam'ı bir araç olarak kullanmaya çalıştığına dair de iddialar mevcuttur.

Amerika, İngiltere ve bazı Arap ülkelerinin hayır duasını ve desteğini alan ve 'Müslüman Kardeşliği Teşkilatının' içerisinden çıkan El-Kaide 1998'de, Çeçenistan, Kuzey Kafkasya ve Dağıstan'a yoğun bir şekilde girmeye başlamıştır. Bu bakımdan, 1998'yılı bölge açısından önemli bir dönüm noktasını oluşturmaktadır.

Bin Laden, 1997'de Çeçen Movlavi Udugov'un 'İslami Yol Partisi'nin temsilcilerinin yanı sıra, Gudarmes, Grozni ve Karamayı'dan gelen Çeçen ve Dağıstanlı Vahabilerin temsilcileriyle Afganistan'da defalarca görüşmüştür. Bu yüzden El-Kaide, Çeçenistan, Dağıstan, Kabardiya, Balkarya, Karaçay bölgesi (Kuzey Kafkasya'daki bazı Özerk Cumhuriyetler) ve Kırım'daki 'İslami Yol' partileri ve Vahabilere maddi yardım yapmaktadır. Bu tür görüşmelerden sonra, El-Kaidenin bölgeyle ilişkileri artmıştır.

El-Kaidenin Tacikistan, Çeçenistan, İnguşetiya, Balkarya, Karaçay ve Adıgey bölgelerinde (Kuzey Kafkasya'daki bazı Özerk Cumhuriyetlerde) eğitim kampları vardır. Söz konusu bölgeler, ulaşılması ve kontrol edilmesi zor yerler olduğundan, Kuzey Kafkasya ve özellikle Çeçenistan, El-Kaide için özel önem taşımaktadır. El-Kaide, başta Moskova ve St.Peterburg olmak üzere, Tataristan, Başkordistan, (Rusya Federasyonuna Bağlı bazı Cumhuriyetlerde) Azerbaycan ve Orta Asya Cumhuriyetlerinde hücreler kurmuştur.

Dağıstanlı Vahabiler, daha çok Darginlerin Buynasi, Akin-Çeçenlerin Novolakski ve Avar bölgelerinde yoğunlaşmıştır. Dağıstanlı Vahabiler, Çeçenistan Savaşı başlamadan yıllarca önce Bazı Körfez ülkeleri ve diğer İslam ülkelerinden yardım almaktaydı. Bu yüzden, Vahabiler, Orta Asya Ülkeleri ve Kafkasya'nın diğer bölgelerine girmeden önce Dağıstan'a girmiştir.

Ancak, Vahabiliğin Kuzey Kafkasya'ya özgü bazı gelenek ve görenekleri reddetmesi, onun bu bölgede hızla yayılmasına engel olmuştur. Buna rağmen, binlerce Dağıstanlı Vahabi, Ruslara karşı Çeçenlerin saflarında yer almıştır.

Yoksulluk, yolsuzluk, terör ve kötü yönetim, Kuzey Kafkasya ve Dağıstan'da Vahabiliğin yayılmasına zemin hazırlamaktadır. Bahse konu problemler, insanları dine yöneltmektedir. 1992'de Dağıstan'da 200 Vahabi vardı. Şimdi aktif üyelerin sayısı 10 binleri aşmıştır, sempatanların sayısı ise yüz binlerle ifade edilmektedir. Kısacası bölgede, Batıların çıkarlarını korumak için 'İslam' adına cihat ilan edecek yeterli sayıda paralı 'Radikal Müslüman' vardır. Altyapı hazırlanmıştır. Batılı güçlerin bölgeyi kan gölüne çevirmek için sadece düğmeye basmaları yeterli olacaktır.

Rusya'nın bölge üzerindeki kontrolü zayıfladıkça, Dağıstan ve Kuzey Kafkasya'daki

silahlı çatışma riski de artmaktadır. Kısa vadede, etnik çatışma riski yalnız Kafkasya'da değil aynı zamanda Orta Asya Cumhuriyetlerinde de mevcuttur. Etnik çatışmalar orta ve uzun vadede de Rusya'nın diğer bölgelerinde de ortaya çıkabilir. Bugün, Kafkasya'da 'teröre' karşı başlatılan savaş, bütün Kafkas halklarına karşı yürütülen topyekün bir savaşa dönüşme eğilimi göstermektedir.

Rusya, 300 yıllık bir mücadelenin ardından Kafkasya'yı işgal edebilmiştir. Fakat şimdi özellikle Güney Kafkasya'yı kaybetmek üzeredir. Rusya'nın askeri olarak Güney Kafkasya'yı yeniden kontrolü altına alması mümkün değildir. Bu tür bir girişim, Rusya'ya pahaya mal olabilir. Bu yüzden Rusya'nın Dağıstan ve Kuzey Kafkasya'yı kendi kontrolü altında tutabilmek için herşeyi yapacağı tahmin edilmektedir. Rusya'nın Gürcistan'a yaptığı askeri müdahale, buna güzel bir misaldir. El-Kaide'nin, Kuzey Kafkasya ve Dağıstan'daki varlığı Rusya için büyük bir endişe kaynağıdır ve olmaya devam edecektir.

-0-

<http://www.usgam.com/tr/index.php?l=844&cid=1401&bolge=7>